

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-504/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Karmen Ošpuh, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Melnjaka, OIB: 58111198717, Gojanec, M. Gupca 67, zastupanog po punomoćnici Andreji Fosin, odvjetnici u Varaždinu, Juraja Križanića 15A, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877, zastupane po punomoćnicima OD Čurković & Šanjug d.o.o., Zagreb, Maksimirska 25, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave održane dana 28. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnicu, 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka dio odredbe Ugovora o kreditu broj: 136-64/2008 sklopljen između tužitelja Josipa Melnjak, Gojanec, M. Gupca 67, OIB: 58111198717 i tuženika Addiko bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, Zagrebu čl. 5., a koji glasi:

„prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,50% (jedan zarez pedest posto) iznosa kredita.“

Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka dio odredbe Ugovora o kreditu broj: sklopljen između tužitelja Josipa Melnjak, Gojanec, M. Gupca 67, OIB: 58111198717 i tuženika Addiko bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, Zagrebu čl. 8., a koji glasi:

„Banka je ovlaštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama Hypo Alpe Adria Bank d.d.“

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, Zagrebu da tužitelju Josipu Melnjak, Gojanec, M. Gupca 67, OIB: 58111198717 isplati iznos u visini od 343,20 € (slovima: tristočetrestrijeura i dvadesetcenta) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 184,06 € od 19.03.2008.g. u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila

zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećana za 5 postotnih poena pa do 31.07.2015. godine, a od 01.08.2015. godine pa do 30.12.2023.g. isplate uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, te od 31.12.2023. pa do isplate uvećanje referentne stope za tri postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te na iznos 159,11 € (slovima: stopedesetdeveteura i jedanaestcenta) 03.05.2013.g. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje do 30.12.2023.g. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, te od 31.12.2023. pa do isplate uvećanje referentne stope za tri postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 519,91 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. svibnja 2026. do isplate u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanje referentne stope za tri postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika navodeći da su stranke 14.3.2008. sklopile Ugovor o kreditu broj 136-64/2008, da je tužitelju odobren kredit od 19.787,00 CHF i isplaćen prema srednjem tečaju kreditora na dan korištenja. Također da je odredbom čl. 5 Ugovora ugovorena naknada od 1,50% od iznosa kredita, a da se o navedenoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom tipskom Ugovoru nije pregovaralo pa da je tužitelj stavljen u nepovoljniji položaj od druge ugovorne strane zbog čega je ta odredba nepoštena i protivna prisilnim propisima temeljem odredbe čl. 322. Zakona o obveznim odnosima i ništetna. S osnova ulazne naknade da je tužitelj platio iznos od 1.386,99 HRK / 184,06 EUR. Tužitelj da je prijevremeno zatvorio kredit 2013. i tuženik mu je obračunao naknadu s tog osnova od 1.198,83 HRK / 159,11 EUR, a da tužitelj niti o toj ugovornoj odredbi iz čl. 8a Ugovora nije imao mogućnost pregovaranja, time da tuženik nije ugovorio pravo ni obračunavao naknadu štete, niti štetu prilikom obračuna naknade, za prijevremeno zatvaranje nije tužitelju kao potrošaču dokazao nego je ugovorio naknadu prema svojoj odluci, a na što nije bio ovlašten temeljem odredbe čl. 1024 ZOO-a. Stoga traži utvrđenje ništetnim spornih odredaba Ugovora o kreditu i isplatu naplaćenih naknada.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnov tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare tražbine, smatrajući da se primjenjuje zastarni rok od 5 godina, a da je zastara počela teći od naplate naknade za obradu kredita i tzv. izlazne naknade. Navodi da tužba ne sadrži konkretne radnje tuženika koje su dovele do ništetnosti

pojedinih odredbi Ugovora o kreditu. Smatra da su stranke pojedinačno pregovarale o spornim odredbama Ugovora o kreditu, a te su odredbe o naknadi za obradu kredita bile jasne, lako uočljive i razumljive i da su stoga sva prava tužitelja kao potrošača prije, tijekom i nakon sklapanja Ugovora bila poštovana u cijelosti. Ističe da je bilo dopušteno ugovaranje naknade za obradu kredita i da je opće poznata činjenica da su na tržištu kredita takvi krediti prisutni već godinama. Također tvrdi da Ugovor nije unaprijed formuliran Ugovor već odražava volju tužitelja iskazanu nakon potpunog i jasnog informiranja o svim značajkama takvog Ugovora, a teret dokaza u smislu nepoštenosti da je na tužitelju. Jednako tako da je i ugovorna odredba kojom se ugovara naknada za prijevremenu otplatu kredita jasna, lako uočljiva i razumljiva i također da je uobičajena u kreditnom poslovanju banaka i svaki korisnik kredita da je upoznat s takvom naknadom, time da je pravo tuženika na ugovaranje izlazne naknade potvrdila i Europska komisija jer banke na razini statističke vjerojatnosti trpe štetu i imaju troškove u tom slučaju, a poziva se i na presudu Europskog suda broj C-621/17 od 3. listopada 2019. U slučaju prijevremene otplate tuženik nema mogućnost da prijevremeno vrati novac kojeg je prethodno osigurao kako bi mogao isplatiti kredit zbog čega mu nastaje šteta jer i dalje plaća kamate svojim zajmodavcima. Kraj činjenice da je Ugovor o kreditu potvrđen od strane javnog bilježnika, to da javnobilježnički akt ima dokaznu snagu javne isprave i da sadržaj Ugovora predstavlja pravu volju tužitelja.

3. Sud je u dokaznom postupku pročitao Ugovor o kreditu, isplatni nalog, pregled prometa za klijenta, Aneks broj 3 uz Bijelu knjigu o integraciji tržišta hipotekarnih kredita EU-a te je saslušan tužitelj.

4. Između stranaka nije sporno da su 14.3.2008. sklopile Ugovor o kreditu broj 136-64/2008 kojim je tužitelju odobren i isplaćen kredit od 19.787,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF prednika tuženika Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. važećem na dan korištenja kredita, da je odredbom čl. 5 ugovoreno da tužitelj snosi jednokratne troškove obrade u iznosu od 1,50% iznosa kredita, a odredbom čl. 8, da u slučaju prijevremene otplate kredita banka je ovlaštena zaračunati naknadu sukladno odluci o naknadama za usluge Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. Nije sporno, a proizlazi i iz dokumentacije u spisu da je tužitelju naplaćena naknada za obradu kredita od 184,06 EUR, vidljivo na isplatnom nalogu na listu 7 spisa te mu je naplaćena naknada za prijevremeno zatvaranje kredita u iznosu od 159,11 EUR (vidljivo u pregledu prometa za klijenta na listu 19 spisa).

5. Sporno je da li je došlo do zastare tražbine isplate utuženih iznosa, da li su stranke o spornim ugovornim odredbama pregovarale ili se radi o tipskom ugovoru tuženika te da li se radi o nepoštenim i posljedično ništetnim ugovornim odredbama.

6. Prema odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja navedenog Ugovora o kreditu, potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. U konkretnom slučaju utvrđeno je da tužitelj ima svojstvo potrošača jer je teret suprotnog dokaza na tuženiku, a na tu okolnost nije predložio provođenje ni jednog dokaza. Naprotiv, tužitelj navodi u stranačkom iskazu da je sredstva kredita utrošio za kupnju osobnog vozila

za vlastite potrebe, dakle svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

7. Prema odredbi čl. 96. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema st. 2., smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Prema odredbi čl. 102 ZZP/07, nepoštena ugovorna odredba je ništetna (st.1.), a ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnosti samog ugovora, ako može opstati bez ništetne odredbe (st.2.).

8. Tužitelj ističe da ni o jednoj ugovornoj odredbi nije imao mogućnosti pregovaranja, a nije mu niti objašnjeno što plaća naknadom za obradu kredita niti na što se odnosi iznos za prijevremenu otplatu kredita, a kredit da je utrošio za kupnju osobnog vozila za vlastite potrebe. Ugovor da je tuženik unaprijed pripremio.

9. Prema tome, utvrđeno je da se radi o ugovornoj odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača, tim više što nije jasno, a tuženik se niti u odgovoru na tužbu nije izjasnio o tome, na što se odnosi naplaćena naknada za prijevremenu otplatu kredita, točnije, koji trošak je obuhvaćen tom naknadom. Stoga je ovakva ugovorna odredba protivna odredbi čl. 96. st. 1. ZZP/07. Nije točno da se radi o jasnoj i lako razumljivoj odredbi zbog čega ne bi bilo dopušteno ocjenjivati njezinu poštenost o cijeni sukladno odredbi čl. 98. ZZP/07. Pri tome je za navesti da je odredbom čl. 96. st. 4. ZZP/07 bilo propisano da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. U konkretnom slučaju tuženik nije ponudio nikakve dokaze na tu spornu okolnost. Kako je posljedica nepoštenosti predmetne ugovorne odredbe propisana odredbom čl. 102. st. 1. ZZP/07, to je usvojen tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti navedenih ugovornih odredbi.

10. Sud je na temelju logičnog i životnog iskaza tužitelja ocijenio da predmetni Ugovor o kreditu u cijelosti predstavlja tipski ugovor i da tužitelj, kao što je već i rečeno, nije pregovarao o navedenoj odredbi niti je dobio informaciju koliko iznosi naknada za prijevremenu otplatu kredita i naknada za obradu kredita. U konkretnom slučaju ne radi se o naknadi štete jer je kao takvu tuženik nije niti ugovorio, niti je sam tako naziva, već naknadom za prijevremenu otplatu kredita, zbog čega je ta odredba u protivnosti s kogentnom normom i čl. 1024 ZOO-a. Osim toga, tuženik nije obavijestio tužitelja da je pretrpio bilo kakvu štetu u konkretnom slučaju kada je tužitelj tražio prijevremenu otplatu kredita. U slučaju ništetnosti ugovorne odredbe, svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj strani sve što je primila na temelju takvog ugovora, a to su nesporno utuženi iznosi od 184,06 EUR i 159,11 EUR pa je sud obvezao tuženika isplatiti tužitelju navedeni iznos sa zateznim kamatama od dospelosti do isplate, a primjenom odredbe čl. 1115 ZOO-a koja propisuje da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove

moraju se vratiti plodovi i zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Sud je prihvatio tužbeni zahtjev uz pripadajuću zateznu kamatu od dana stjecanja utuženog iznosa do isplate, a koji je tuženik primio na temelju ništetne ugovorne odredbe, dakle bez valjane pravne osnove, zbog čega se ne može smatrati savjesnim stjecateljem preplaćenog iznosa.

11. U odnosu na prigovor zastare, valja reći da je Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odnosu na početak tijeka zastare, na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. donio zaključak broj Su-IV-47/2020. kojim je određeno da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti drugoj sve ono što su primile na temelju nišetnog Ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO-a kao posljedica utvrđenja nišetnosti Ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost Ugovora. Dakle, prigovor zastare je neosnovan jer zastara restitucijskog zahtjeva još nije počela ni teći, nego će početi tek pravomoćnošću ove presude u kojoj je odlučeno o ništenosti predmetnih ugovornih odredbi.

12. Sud nije našao potrebnim analizirati priloženi Aneks broj 3 uz Bijelu knjigu o integraciji tržišta hipotekarnih kredita EU-a koji razmatra prijevremeni povrat kredita, a imajući u vidu prije iznijete razloge o nišetnosti navedenih ugovornih odredbi.

13. Prema odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja navedenog Ugovora o kreditu, potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. U konkretnom slučaju utvrđeno je da tužiteljica ima svojstvo potrošača jer je teret suprotnog dokaza na tuženiku, a na tu okolnost nije predložio provođenje ni jednog dokaza. Naprotiv, tužiteljica navodi u stranačkom iskazu da je sredstva kredita utrošila za obnovu fasade na kući i to cijeli iznos kredita, dakle, u svrhe koje nisu namijenjene očito njezinom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

14. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

15. Odluka o parničnom trošku u skladu je s odredbom čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a, stanjem spisa i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe, sastava obrazloženog podneska, zastupanja na ročištima 10.4. i 28.5.2026. u iznosima od po 125,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu 6,64 EUR i trošak pristojbe na presudu 13,27 EUR ili ukupno 519,91 EUR.

Varaždin, 29. svibnja 2026.

Sutkinja
Karmen Ošpuh

Uputa u pravnom lijeku:

Protiv presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- 1) Punomoćnica tužitelja – Andreja Fosin, odvjetnica u Varaždinu, Juraja Križanića 15A
- 2) Punomoćnici tuženika – OD Ćurković & Šanjug d.o.o., Zagreb, Maksimirska 25

Broj zapisa: **9-30888-c49a5**

Kontrolni broj: **01e91-b4330-aeec8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.